

На чело на дружината "Братско стебло Македонско сонце", стои една дама, која никогаш кафе не пие сама. Таа "сончева политика" води, чоколатца ни носи, да не чупаме коси, оти се плаши шеќерот да не ни скокне, па така мозокот да не ни рокне. Договори склучува, здравјето на нашите заби не го исклучува, реклами средува, соговорници обезбедува. Затоа ни вели: "Следете ме... можете вие, направивте добар весник, а какви што сте можете и подобар".

"НЕМА 'ЦИЛЕ СО МУСКЕТА

Доколку се мери тежината на новинарската професија, тогаш сигурно не ќе може да се измерат загубената пот, доживеваниот стрес или нервозата која се создава пред затворањето на секој број, кој сепак го завршуваме во најсреќниот ден во неделата - среда.

Тоа значи дека во среда "не примаме гости", освен патници намерници, чија задача е да ни го "дигнат" притисокот, кој понекогаш ни се вивнува до плафон, така што не ни помагаат ниту кафињата на тетка Цаци. А тука е секретарката

Сузе, која нè брани од "непријателот" и не дозволува пристап до главната и одговорна уредничка, која "нервно зоврива" од нашите грешки или можеби будалаштини, па се клука со аналгини и кафетини за да не преврие.

Откако ќе заврши нашиот рударски процес почнуваме да ја тормозиме династијата Кариќ-Стојковски која, сакала или не, мора да нè трпи и да ни дава дополнителен кредит, затоа што не ќе можат да се воодушевуваат од нашите постојани избливи на новинарска страна.

ШТО УБАВО МИРИСА?

Во првата редакциска борбена линија се наоѓа корпулентниот господин од Драчево, кој не мора утринското кафе да го пие со шеќер, затоа што тој е "фул" натанкиран со "натрен". Него го чека колешката позади пултот, која во секое време мора да знае каде е, бидејќи тој умее да се загуби. Меѓутоа, нашиот драг колега е ладен како "шприцер" и "не ја рецка", така што додека таа го стрела со очите тој се подготвува да

се задева со другите колеги. Па, со рачете в џеб тргнува по работа или по пат да губи документи.

Сега збор или два за секретарката. Таа со нас е "ала", а со гостите е на "циле-миле", бидејќи мора да ги варди прстите додека сецка адреса по адреса.

Во меѓувреме, тетка Цаци со една рака вари кафе, со друга меси крофни, а... крпата собира пајажина.

Додека од кујната убаво мириса, во ходникот новинарите се борат со уредничката, која секоја недела ни прави "натален хороскоп", односно генерален урбанистички план за тековниот, наредниот или петтиот по него број, кој патем речено од четврток до среда уште најмалку три пати се видеоизменува. Поради ова таа секоја ноќ нè сонува или ни прави социјалистички претумбации,

-МИЛЕ' РИТЕ"

па овој ќе оди на дванаесетта, оној ќе го "отфикарам" на осумнаеска; на другиот ќе му речам да ја затвори дупката, а на третиот ќе му ја извадам "маста"... И така секоја недела, досадна како крлеж, ни ја "цица" новинарската крв, нè сивка во глуво доба со - ти пиши ова, јави му се на оној и... ете добра ни е таа "лошка".

Па, така ние "малите душички" се обидовме да ја испратиме на Кариби и таму да ја јадат риби. А таа дала душа за Македонија, па се "заковала" за столицата во Редакцијата, а богами ја злоупотребува и домашната.

ЕКИПАЖ "СУРЛА ПЛАЖ"

Според генералниот урбанистички план на Редакцијата во првиот дел ве пречекуваат нашиот "пилот" за внатрешни и за надворешни односи со странци, кој најстручно го подучува уште поистакнатиот колега до него како треба да се справува со неговите "братучетки". Тоа значи дека нашиот "економ-

ски отров" везден на душа ги има родните од женскиот пол, па затоа во оваа бркотница не знаеме и не можеме да утврдиме кој од нив е на седмо небо.

Од десно, се три мускетарки и еден мускетар, чија функција се менува во зависност од ситуацијата - дали треба да ја бранат културата или да ја ослободуваат државата.

Дијагонално од вратата ве дружи најдобрата "домаќинка", чии зачини никако да влезат во тенџерчето на тетка

Цаци. Но, затоа ја преора Македонија и ги обедини археолозите, кои во меѓу-време се ископааа за Калето во Скопје, или очи си вадеа на друг локалитет. Значи, и натаму не може да одговори на прашањето, кој од нив пронашол по-стара "клучна коска", оти ушната им е расипана.

Втората мускетарка постојано везе на компјутер, а во меѓувреме додека сирка во нечиј текст ја пцуе "57- ката" што не може да ја пробие блокадата кај "Бит-пазар", па така ранета и избеку-

место со другиот амбасадор на тоалетната резиденција.

На крајот "стуткан" во техничкиот одел владее Владе со бркчињата, кој не може да се ослободи од грешките на колешките, кои секој вторник или среда му дишат во врат. Згора на сè кутриот Владе мора да ги "ладе" компјутерите, кои рикнуваат од мака, зашто мораат да го издржат товарот од фронталниот напад на новинарите по буквите.

СУМА СУМАРУМ

На тој начин ја вагаме нашата работа која, сакале или не, мораме да признаеме е убава, но и макотрпна. На крај, да констатираме дека пребродивме една тешка година која ни дојде преку нос од проблеми, неизвесности и разни глупости.

П.С. Малку да си попрिकाжеме и за старо-новите сили, кои одат на "излети

мена, мора да ги "свари" лапнатите букви на колегата, кој до неа "брефта", рика или пцуе, а понекогаш и "шмрка" со носот и не забележува дека станува тафтабита или нечиј дневен шок. Од сета мака дури цвеќињата на прозорецот процветаа во декември.

За разлика од неа, сосетката ја поддржува нејзината работа и уште малку ѝ "фали" да си го скрши прстот од чукањето по тастатурата. Колегите нема потреба да одат на рендген, таа има скенер. Исто така, додека се бори со "борците", таа менаџира во кујната, па вели - не јадам грав, дај те ваму баклава.

Во самиот кош се наоѓа мистер "лапсус-лингва", кој го дели победничкото

Најмудро молчи претставникот на династијата Кариќ, кој де слабеа, де пуфка од нервоза, бидејќи адреналинот му се качил. Не знае дали тоа е од уредничката, или од десеттината фотки од "канаринецот", кој од надвор ни пее комитски песни, од старина вади карти и мајтап тера со алчните од надворешната и од домашната политика. Но, приказната за Кариќ тука не завршува, таа продолжува... Колегите и колешките го тормозат секој број, така што наместо да се ослободи од очилата, тој мора да набавува вештачки солзи оти не може да плаче од маката која му ја прават колегите и таа "преку пута".

во природа", кои им ги тенчат нервите и затоа ете добиваат витамински инјекции во "Македонско сонце". Всушност, проблемот е во воланот. Ве молиме да се "оставите" од скопските улици оти колешката конечно се реши да стане шоферка. Во оваа порака мораме да се осврнеме и на нашиот најголем пријател, кој преку Интернет ни ја разубавува рендгенската слика, но и преку карикатурите им ја загорчува судбината на политичарите и на останатите "добронамерници". Ако се собере сè на сè, ние сепак навистина сме добро друштво, затоа посакајте ни многу здравје и држете ни палци да имаме храброст, волја да ве "забавуваме" и во наредната 2008 година.